

Uitgebreidere studies

VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Rangschikken van profetisch materiaal

Door Otis Q. Sellers,
Bijbelleraar

Rangschikken van profetisch materiaal

Er komt een groot aantal voorspellende profetieën voor in het Woord van God. Deze hebben betrekking op een groot aantal gebeurtenissen die nog zullen moeten plaatsvinden, wil de Schrift niet verbroken worden. De profetische onderwerpen zijn inderdaad talrijk.

Mensen die de Bijbel bestuderen zullen er al gauw achter komen dat zij vele voorspellingen die betrekking hebben op de “toekomstige dingen” in handen hebben. Na verloop van tijd zullen zij dit materiaal op een rijtje moeten zetten, anders zal de waarheid die zij gevonden hebben, verloren gaan in een onontwarbare warboel. Vele jaren geleden heeft Lord Bacon geschreven over de absolute noodzaak voor de mens om het profetisch materiaal te rangschikken en hij vond dat een vroom mens geen vruchtbaarder taak op zich kon nemen.

De taak om het profetisch materiaal op een rijtje te zetten, is ons zonder twijfel door God gegeven toen Hij ons door de apostel Paulus vermaande “het Woord der waarheid recht te snijden.” Als je één profetie toepast op een verkeerde tijd, handel je al in strijd met dit principe. Als je probeert een grote hoeveelheid spijkers van allerlei soorten en maten te sorteren, wordt het zelfs de meest eenvoudige mens snel duidelijk dat een bus, doos, of stapeltje nodig zal zijn voor elke soort en maat afzonderlijk. Hetzelfde geldt als we een poging doen om de voorspellende profetieën in het Woord van God op een rijtje te zetten.

We moeten uit de Schrift leren en ons goed duidelijk voor ogen stellen welke perioden er zijn en in welke daarvan deze profetieën geplaatst moeten worden. Als we bij het rangschikken daarvan bepaalde onvervulde profetieën tegenkomen, die in geen enkele van deze tijdsperioden die ons voor ogen staan passen, is het duidelijk dat we een waarheid uit Gods Woord nog niet kennen. Een waarheid, die betrekking heeft op een tijdsperiode die wij nog niet hebben ontdekt en waarmee we nog geen rekening hebben gehouden.

Als de hele openbaring van God in de Schriften wordt nagelopen, zullen we ontdekken dat we uiteindelijk bij een periode komen (met een duidelijk begin) die passend “de nieuwe hemel en nieuwe aarde” wordt genoemd (zie Openbaring 21:1). Als deze periode en het karakter daarvan ons goed duidelijk voor ogen staan vanuit het Woord van God, hebben we een grote bus waarin we bepaalde onvervulde profetieën kunnen stoppen. In Openbaring 21:2 lezen we bijvoorbeeld:

En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is.

En in Openbaring 21:4 lezen we:

Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.

Alleen al het lezen van deze twee gedeelten laat zien dat we daar twee duidelijk bepaalde voorspellingen tegenkomen die beide nog niet zijn vervuld. De logische vragen die direct bij ons opkomen zijn: wanneer zullen deze dingen gebeuren? Wanneer zal het hemelse Jeruzalem uit de hemel neerdalen op de aarde? Wanneer zal God alle tranen afwissen en zal er geen dood, rouw, geklaag of moeite meer zijn? Op deze vragen kan slechts één juist antwoord worden gegeven: gedurende de nieuwe hemel en nieuwe aarde.

Er zijn echter niet veel profetieën die aan deze periode kunnen worden verbonden. Iemand die profetisch materiaal verzamelt, zal al snel bepaalde voorspellingen vinden, die wat zeggen over gebeurtenissen die vervuld zullen moeten worden vóór het begin van de nieuwe hemel en nieuwe aarde. Hierdoor wordt de student er vanzelf toe gebracht om te zien naar andere tijden waarover geprofeteerd is en waarin deze dingen hun plaats vinden.

De duizend jaren

In overeenstemming met een groot aantal studenten en leraren in de profetieën begrijpt en gelooft de schrijver dat voorafgaand aan de nieuwe hemel en nieuwe aarde het Woord van God spreekt over een andere duidelijke periode. Deze periode wordt, in het dagelijks gebruik eenvoudig en correct, het Duizendjarig Rijk, of Millennium genoemd. In Openbaring 20:1-3 lezen we:

En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren, en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren.

Ondanks het zeer symbolische taalgebruik bij het beschrijven van de feiten, worden de feiten die we moeten onderkennen wel vermeld. In de laatste jaren is het heel “wetenschappelijk” geworden om het Duizendjarig Rijk geheel te ontkennen. Er is een nieuwe theorie opgedoken en die door hen die deze leer aanvaarden “amillennianisme” wordt genoemd. Aangezien dit woord zijn weg (nog) niet gevonden heeft naar de belangrijker woordenboeken, kan het voor sommigen handig zijn als het omschreven wordt als een leer die ervan uitgaat dat er geen Duizendjarig Rijk zal zijn.

De lezer van deze regels zal zich waarschijnlijk afvragen: Maar wat doen ze dan met gedeelten als Openbaring 20:1-3? Het antwoord hierop is, dat ze het “weg verklaren.” De “duizend jaren” zouden duiden op een onbepaalde symbolische periode tussen de twee komsten van Christus. Dr. George L. Murray, voorganger van de First United Presbyterian Church in Boston, Massachusetts (USA) is een vooraanstaand verdediger van deze theorie. In zijn boek *Millennial Studies* zegt hij: “Er zijn veel mensen die het moeilijk vinden om te geloven dat Satan in deze tijd gebonden is, nu we zoveel wijdverbreide bewijzen van zijn invloed zien.” Hierop zullen velen graag antwoorden: “Je slaat de spijker precies op zijn kop, broeder!”

De korte tijd

Als we het profetisch materiaal ordenen, vinden we veel voorzeggingen die in het Duizendjarig Rijk geplaatst moeten worden en, zoals we al gezien hebben, zijn er andere die toegeschreven moeten worden aan de nieuwe hemel en nieuwe aarde. Een nauwgezet lezer van Gods Woord zal echter ongetwijfeld de vraag stellen, waar de periode geplaatst moet worden waarover Openbaring 20:7-9 spreekt. Deze past ongetwijfeld niet in de duizend jaar of in de nieuwe hemel en nieuwe aarde die daarop volgen. Als we dit gedeelte opslaan lezen we:

En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen.

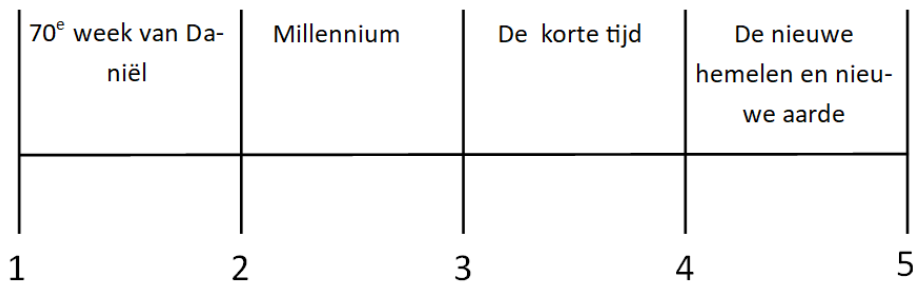
Als dit gedeelte zorgvuldig wordt bestudeerd, laat de context zien dat dit noch bij het Duizendjarig Rijk, noch bij de nieuwe hemel en nieuwe aarde behoort. Je kunt het niet op de juiste manier rangschikken onder een van beide te plaatsen, want deze gebeurtenis maakt deel uit van een korte periode die “een korte tijd” wordt genoemd. Deze volgt op het Duizendjarig Rijk en wordt gekenmerkt door satan die uit zijn gevangenschap wordt losgelaten. In de Bijbelse volgorde vinden we dus eerst het Duizendjarig Rijk, hierin is satan gebonden, dan een korte tijd waarin hij wordt losgelaten en ten slotte de nieuwe hemelen en nieuwe aarde, aan het begin waarvan satan zijn uiteindelijke en onherroepelijke ondergang tegemoet gaat. Hiermee hebben we drie belangrijke perioden waaraan we profetisch materiaal kunnen koppelen.

Ofschoon deze drie perioden tegemoet komen aan elke gebeurtenis waarover geprofeteerd is in de laatste drie hoofdstukken van Openbaring, voldoen de talloze gebeurtenissen die in de eerste negentien hoofdstukken voorzeggd zijn daar niet aan, evenmin als talrijke andere gedeelten in het Woord van God. Deze hoofdstukken hebben te maken met verdrukking en wraak die in beelden worden weergegeven, gebruikmakend van symbolen als zegels, bazuinen en schalen. Deze gebeurtenissen passen niet in de perioden die we eerder hebben besproken en daarom is er een volgende verdeling noodzakelijk.

De zeventigste week van Daniël

Opnieuw in overeenstemming met vele studenten en leraren van de profetische Schriften gaat de schrijver ervan uit dat de Bijbel leert dat er een bepaalde periode aan het Duizendjarig Rijk vooraf zal gaan die zeven jaar duurt. Deze unieke en afzonderlijke periode van zeven jaar is de verbazingwekkende laatste week van jaren in Daniël's profetie over de zeventig weken die bepaald zijn voor Israël. Als we alle beschikbare feiten hebben verzameld, lijkt het boven elke twijfel verheven dat de tweede helft van deze periode van zeven jaar de grote verdrukking is, waarover op veel plaatsen in de Heilige Schrift wordt gesproken. Als daarom aan de schrijver de vraag gesteld wordt waar hij de gebeurtenissen van Mattheüs 24 plaatst, wordt zonder aarzeling het antwoord gegeven dat het grootste deel daarvan behoort tot de periode van zeven jaar die aan het Duizendjarig Rijk voorafgaat. De specifieke aanwijzingen in dit hoofdstuk (zie de verzen 16-20) zijn geschreven om de Gods mensen in een toekomstige tijd te leiden, niet in de huidige tijd.

We hebben nu dus vier toekomstige perioden gevonden waaronder we het profetisch materiaal kunnen rangschikken. Een eenvoudig overzichtje met een paar lijntjes helpt dit duidelijk te maken.

Als aan de schrijver nu gevraagd wordt waar hij de wederkomst van Christus plaatst, zou zijn antwoord zijn dat hij die plaatst bij de lijn met het cijfer twee. Dat is dus na de verdrukking en voor het Duizendjarig Rijk. Dat maakt de schrijver een belijdend premillennianist, aangezien hij gelooft dat de wederkomst aan het Duizendjarig Rijk voorafgaat. Het zegt echter niet dat hij alle details gelooft van de populaire premillennianistische theologie die in deze tijd wordt verkondigd. Het zou evenwel een opzettelijk onjuiste voorstelling zijn de schrijver een postmillennianist te noemen.

Het karakter van het Millennium

Gezien hun positieve bijdrage aan een juist begrip van de aard van het Duizendjarig Rijk moeten ook bepaalde andere voorzeggingen gerangschikt worden in verband met de samenvatting die we hierboven hebben gegeven. De eerste hiervan vinden we in relatie tot Gods uitleg van de gelijkenis van het onkruid dat gezaaid is tussen het graan, zoals we dat lezen in Mattheüs 13.

Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders (Mattheüs 13:40-43).

Er zal niet worden geprobeerd elk detail in dit gedeelte uit te leggen.¹ Ondanks de symbolische taal die hier gebruikt is, worden er toch positieve waarheden in geopenbaard die niet genegeerd kunnen worden. Er wordt over bepaalde gebeurtenissen gesproken die nog nooit hebben plaatsgevonden en die nog zullen moeten plaatsvinden, wil de Schrift niet gebroken worden. En als de vraag wordt gesteld wanneer de vervulling van deze profetie zal plaatsvinden, of waar deze geplaatst moet worden als we het profetisch materiaal rangschikken, kan het antwoord zonder terughoudendheid worden gegeven. Deze gebeurtenissen vinden plaats ten tijde van de wederkomst van Christus, direct voorafgaand aan het Duizendjarig Rijk, waarbij de laatste uitspraak ons een beeld geeft van het Duizendjarig Rijk zelf.

Uit deze woorden van de Here Jezus leren we de absolute waarheid dat Hij direct voorafgaand aan het Duizendjarig Rijk Zijn engelen zal zenden en dezen zullen alles uit Zijn koninkrijk verwijderen wat zonde veroorzaakt (zie de vertaling van Weymouth) en elk schepsel dat ongerechtigheid bedrijft. We weten dus dat de duizend jaren zullen beginnen zonder dat er iets aanwezig is dat iemand kan doen zondigen en zonder dat er iemand op aarde is die ongerechtigheid doet. De belangrijkste "bedrijver van ongerechtigheid" die in die tijd verwijderd en opgesloten zal zijn, is satan zelf.

Voordat ik verder commentaar geef op dit gedeelte, zullen we stilstaan bij een ander gedeelte dat aanvullend licht op deze waarheid kan werpen. In zijn tweede brief aan de Thessalonicenzen verklaart de apostel Paulus plechtig:

... en aan u, die verdrukt wordt, verkwikking tezamen met ons, bij de openbaring van de Here Jezus van de hemel met de engelen zijner kracht, in vlamvend vuur, als Hij straf oefent over hen, die God niet kennen en het evangelie van onze Here Jezus niet gehoorzamen. Dezen zullen boeten met een eeuwig verderf, ver van het aangezicht des Heren en van de heerlijkheid zijner sterkte, wanneer Hij komt, om op die dag verheerlijkt te worden in zijn heiligen en met verbazing aanschouwd te worden in allen, die tot geloof gekomen zijn; want ons getuigenis heeft geloof gevonden bij u (II Thessalonicenzen 1:7-10).

De gemiddelde lezer die ook maar enigszins medeleven voelt met de eigenwijzen en onwetenden deinst ervoor terug de harde en onaangename feiten die in deze profetie worden genoemd onder ogen te zien. Er zijn al veel pogingen gedaan om het ingrijpende karakter van deze uitspraak te verzachten, maar ook nadat het zo is geïnterpreteerd dat het niet meer zegt wat er bedoeld was, blijft de waarschuwing er luidkeels in doorklinken.

¹ Zie voor een volledige uiteenzetting van deze gelijkenis: *The Word of Truth* deel 11, nummer 5, pag. 102, en deel 12, nummer 4, pag. 87.

De tijd waarop dit betrekking heeft, is ongetwijfeld de wederkomst van Jezus Christus, zoals aan het begin duidelijk wordt gemaakt en zoals aan het einde van het gedeelte dat we hebben geciteerd wordt herhaald. Zie: “de openbaring van de Here Jezus van de hemel” en “wanneer Hij komt.”

Als Hij komt, zal Hij wraak nemen op hen die God niet kennen en die het evangelie van de Here Jezus Christus niet gehoorzamen. De straf voor hen zal een eeuwig verderf van de aanwezigheid van de Heer en van de glorie van Zijn macht zijn. Aangezien dit zal plaatsvinden voordat het Duizendjarig Rijk begint, is het de absolute waarheid dat er geen menselijk wezen zal overblijven om de wereld van het Duizendjarig Rijk binnen te gaan dan alleen zij die God kennen en die het evangelie van de Here Jezus gehoorzamen. Deze woorden betekenen precies wat zij zeggen. Al die mensen die de kennis van God niet hebben of van wie niet vaststaat dat zij het evangelie van Christus gehoorzaamd hebben, zullen zonder genade worden verwijderd voordat de duizend jaren beginnen. Niemand van hen zal achterblijven om de zegeningen van die heerlijke tijd te ervaren. Het Duizendjarig Rijk wordt voorafgegaan door een openbaring van goddelijke toorn die de aarde zal zuiveren van allen die God niet kennen. Alle mensen die de wereld van het Duizendjarig Rijk binnengaan moeten God kennen. Van hen moet vast staan dat zij het evangelie van de Here Jezus Christus gehoorzamen. Als de schrijver met het oog hierop wordt gevraagd of hij ernaar verlangt dat Christus vandaag zou wederkomen, kan hij daar niet eerlijk ‘ja’ op zeggen als hij denkt aan het geringe aantal mensen dat God kent en het evangelie gehoorzaamt. Mensen die hun leven gewijd hebben aan de redding van mensen kunnen onmogelijk enthousiast worden over een gebeurtenis die, als deze vandaag zou plaatsvinden, zal uitmonden in een wijdverbreide vernietiging van verloren mensen. Als dit de wil en de bedoeling is van God, zal deze schrijver dat accepteren en zeggen: “Uw wil geschiede,” maar te beweren dat hij daar enthousiast over kan worden, zou niet eerlijk zijn. Het is zijn overtuiging dat God iets beters kan doen en dat God ook beloofd heeft iets beters te doen, dan zoveel mensen te vernietigen als noodzakelijk zou zijn als Jezus Christus vandaag zou terugkeren op aarde. We zullen hier later op terugkomen, maar dit is bedoeld om alvast sommige egocentrische individuen uit te dagen nog eens ernstig na te denken over dit onderwerp. Velen verlangen naar de wederkomst in verband met de vele rijke zegeningen die daar naar hun opvatting mee gepaard gaan. Zij negeren volkomen de omvang van de vernietiging die dat zal inhouden voor verreweg het grootste deel van de mensheid als dat op dit moment zou plaatsvinden.

En als een lezer nu hij op dit punt in de brochure is beland, de neiging heeft deze aan de kant te werpen, vraag ik hem ernstig om voor zichzelf Maleachi 4:5,6 te lezen. Dan zal hij misschien alsnog bereid zijn verder te lezen. Daar belooft God dat Hij iets zal doen voor deze wereld, waardoor het voor Hem niet nodig is de aarde met een vloek te treffen als Hij komt. Maar we zijn op een zijpad beland en moeten terugkeren naar ons onderwerp.

Uit de Schriften die we tot nu toe hebben aangehaald kunnen we een aantal positieve feiten vaststellen die betrekking hebben op het karakter van het Duizendjarig Rijk. Als we uit Gods Woord de waarheid hebben ontdekt over de morele en geestelijke omstandigheden van het Duizendjarig Rijk, zullen we constructieve hulp hebben bij het juist rangschikken van profetisch materiaal.

Vlak voordat het Duizendjarig Rijk begint, zal Jezus Christus Zijn engelen uitzenden en die zullen alles uit Zijn koninkrijk zuiveren wat tot zonde verleidt (Matt. 13:41). Deze uitdrukking is door Rotherham vertaald met “alle oorzaken van struikeling” en door Weymouth “alle oorzaken van zonde.” Dat zijn goede vertalingen. Zij benadrukken de waarheid dat er in het Duizendjarig Rijk onmogelijk iets aanwezig kan zijn dat iemand tot zondigen brengt.

Hetzelfde gedeelte laat zien dat alle mensen of wezens die “ongerechtigheid bedrijven,” worden verzameld. Dat betekent dat zij Zijn wetten overtreden, of wetteloosheid bedrijven. De aarde zal tijdens het Duizendjarig Rijk vrij zijn van al dat soort mensen of wezens. Niemand anders dan zij die God kennen en die het evangelie van Jezus Christus gehoorzaam zijn, zal op aarde zijn gedurende het Duizendjarig Rijk. Mensen die niet voor deze twee tests van God slagen, zullen van de aarde worden verwijderd voordat de duizend jaren beginnen (II Thessalonicenzen 1:7-10). Aan het begin van het Duizendjarig Rijk zal satan worden gebonden. Hij zal in de afgrond worden geworpen. Hij zal daar gevangen en verzegeld zijn (Openbaring 20:1-3). Deze woorden kunnen niet anders betekenen dan dat al zijn macht, “wijsheid” en kunde gedurende duizend jaar volkomen uitgeschakeld zullen zijn. Daarom zal er, hoewel zonde nog mogelijk zal zijn, desondanks geen sprake zijn van zonde. Ook is het nog mogelijk dat iemand sterft, maar er zal geen dood zijn. Zonde en dood zullen nooit meer gezien worden tot de tijd aanbreekt dat satan wordt losgelaten en weer op het toneel verschijnt. En als iemand Marcus 7:21-23 aanhaalt om te bewijzen dat het menselijk hart zo slecht is dat het, zelfs als satan gebonden is, nog steeds kwaad zal voortbrengen, dient hij te bedenken dat dit gedeelte niet de harten beschrijft van mensen die op aarde zijn tijdens het Duizendjarig Rijk.

De Bijbelse feiten die in de voorgaande paragrafen naar voren zijn gebracht, geven het karakter weer van het Duizendjarig Rijk. Dat is vanaf het begin volledig heilig en rechtvaardig en deze toestand blijft in stand tot satan voor een korte

tijd wordt losgelaten. Dit zijn de positieve feiten die gebaseerd zijn op het duidelijke getuigenis van de Schrift. Deze kunnen niet worden ontkend, anders dan door directe aanvallen op het Woord van God dat ze heeft bekendgemaakt. Daarom moeten we met het oog hierop nooit een profetie betrekken op het Duizendjarig Rijk als die daar op enigerlei wijze mee in conflict is of daarmee in strijd is. Als een profetie niet helemaal overeenstemt met deze duidelijke feiten, behoort deze niet tot de duizend jaar.

Andere profetieën rangschikken

Als we elke onvervulde profetie in de Schrift nemen en deze zo veel mogelijk zouden rangschikken onder de vier toekomstige periodes die we tot nu toe aan de orde hebben gesteld, zullen we ontdekken dat we geen plaats kunnen vinden voor enkele van de heerlijkste voorspellingen in Gods Woord. Deze profetieën spreken over grote zegeningen die over Israël en de wereld zullen komen. Hoewel het altijd gebruikelijk is geweest deze aan het Duizendjarig Rijk toe te schrijven, horen ze daar niet thuis omdat ze niet overeenstemmen met de geopenbaarde feiten over het karakter van die tijd. Om dit aan te tonen, zullen we enkele van deze voorspellingen onderzoeken. De eerste daarvan is gericht tot het volk Israël.

Jesaja 60:1-5

Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des HEREN gaat over u op. Want zie, duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën, maar over u zal de HERE opgaan en zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. Volken zullen opgaan naar uw licht en koningen naar uw stralende opgang. Hef uw ogen op en zie rondom: zij allen verzamelen zich, komen tot u; uw zonen komen van verre en uw dochters worden op de heup aangedragen. Dan zult gij het zien en stralen van vreugde; uw hart zal zich ontroerd verruimen, want tot u zal de rijkdom der zee zich wenden, het vermogen der volken zal tot u komen.

De betekenis van deze heerlijke profetie ontgaat velen die beweren dat deze vervuld is toen Christus als baby in Bethlehem op aarde was gekomen. Maar deze profetie gaat niet over koningen die tot Christus komen. Het is een profetie over koningen die tot Israël komen. Dit gedeelte spreekt over een tijd waarin een groot goddelijk licht over Israël schijnt. Wanneer dit werkelijkheid is geworden, wordt het volk opgeroepen "Sta op, word verlicht!" Dit vindt plaats in een tijd waarin de aarde wordt bedekt door duisternis en er grote donkerheid is over de volken. In dezelfde tijd dat grote duisternis de aarde en haar bevolking bedekt, staat Yahweh op voor Israël en zorgt ervoor dat Zijn heerlijkheid schijnt en Israël verlicht wordt waardoor het volk tot Yahweh gebracht wordt. De heidenen worden ook aangetrokken door dit licht en worden tot Israël getrokken. De heersers van de aarde komen om deel te hebben aan het heldere licht van Israël, zoals de koningin van Sheba kwam voor de wijsheid die God aan Salomo had gegeven. Bovendien zullen Israëls eigen zonen en dochters die verstrooid zijn, van verre komen om bij het volk gevoegd te worden en daarmee gezegend te worden. Maar dit is nog niet alles, want de profetie gaat verder en spreekt over andere zegeningen.

Vreemdelingen zullen uw muren herbouwen en hun koningen zullen u dienen, want in mijn toorn heb Ik u geslagen, maar in mijn welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd. En uw poorten zullen bestendig openstaan, dag noch nacht zullen zij gesloten worden, opdat men tot u inbrengt het vermogen der volken, terwijl hun koningen worden meegevoerd. Want het volk en het koninkrijk, die u niet willen dienen, zullen te gronde gaan, en die volken zullen zeker verwoest worden (Jesaja 60:10-12).

Als je een eerlijke poging doet om dit deel van het profetisch materiaal te rangschikken, zul je ontdekken dat het niet past in een van de periodes waarover we hiervoor gesproken hebben. Het past niet in de zeventigste week van Daniël, het Duizendjarig Rijk, de korte tijd of de nieuwe hemel en aarde. Als regel wordt deze profetie nogal willekeurig in het Duizendjarig Rijk geplaatst, wat inhoudt dat deze verlichting en zegening van Israël en de daaropvolgende zegening voor de heidenen door Israël zouden plaatsvinden *na* de wederkomst van Christus. Maar dat is niet mogelijk, zoals de volgende feiten zullen aantonen.

Denk je eens in dat we vandaag leven in de tijd die door Jesaja beschreven is, een tijd waarin duisternis de aarde bedekt en grote donkerheid de volken. Het volk Israël woont in een duisternis die zo diep is dat mensen die maar een greintje goddelijk medeleven hebben er medelijden mee moeten hebben. Zij kennen God niet en het merendeel van hen heeft een afkeer van het evangelie van Jezus Christus. De overgrote meerderheid van de heidenen valt in dezelfde categorie. Tenzij God ingrijpt en licht geeft aan Israël en de volken, zullen zij allen nog steeds in dezelfde beklagenswaardige duisternis verkeren als de Heer terugkeert naar de aarde. Maar dan zal Hij geen andere keus hebben dan Zich aan Zijn woord te houden zoals dat vastgelegd is in II Thessalonicenzen 1:8,9 en zal Hij Israël moeten vernietigen, tezamen met verreweg het grootste deel van de mensheid. Het feit dat iemand Israëliet is, kan hem niet beschermen tegen deze wraak (Romeinen 2:9). Als dat zou gebeuren, zal er geen sprake zijn van "Israël" in het Duizendjarig Rijk

aan wie deze prachtige profetie vervuld kan worden. Deze profetie wordt vervuld voordat Hij wederkomt, opdat de Heer niet komt om “de aarde met den ban” te slaan.

In deze profetie spreekt Jesaja bovendien van de Heer die schijnt om licht te geven aan hen die in de duisternis zijn. Dat kan niet gebeuren in het Duizendjarig Rijk. De enige mensen die toegang tot die tijd krijgen zijn zij die God kennen en het evangelie van Jezus Christus gehoorzaam zijn. Degenen die aan deze maatstaven voldoen kun je niet aanmerken als mensen die in de duisternis verkeren. Daarom kan zelfs het begin van die duizend jaar niet beschreven worden als een tijd waarin de duisternis de aarde en haar bewoners bedekt, aangezien vanaf het allereerste begin alle mensen God kennen en het evangelie gehoorzamen.

Let erop dat, aangezien allen die ongerechtigheid bedrijven zullen zijn verwijderd bij de wederkomst, voordat het Duizendjarig Rijk zelfs van start is gegaan, er absoluut geen sprake van kan zijn dat in het Duizendjarig Rijk een natie aanwezig is met een zodanig opstandige geest dat deze niet bereid zal zijn om Israël te dienen. Zie Jesaja 60:12.

Deze feiten dwingen ons tot de conclusie dat, als deze heerlijke profetie over de zegening voor Israël en de volken niet vervuld wordt vóór de wederkomst van Christus, er ook geen sprake kan zijn van vervulling nádat Hij gekomen is. We kunnen deze profetie niet indelen bij een van de vier perioden die we al hebben onderzocht. Voor deze profetie moeten we zoeken naar een andere periode. Het gaat daarbij om een tijd van zegen voor Israël en de wereld en deze periode moet voorafgaan aan de wederkomst van Christus.

Laten we bij nog een andere geweldige profetie uit het boek Jesaja stilstaan.

Jesaja 2:1-4

Het woord, dat Jesaja, de zoon van Amoz, aanschouwd heeft over Juda en Jeruzalem. En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren.

Hier lezen we nog een heerlijke profetie die gewoonlijk wordt toegepast op het Duizendjarig Rijk omdat er gesproken wordt over volken die hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen. Maar juist de betekenis van deze woorden maken het onmogelijk ze op de duizend jaar te laten slaan. In deze woorden wordt een proces beschreven waarin oorlogstuig door de mensen wordt omgevormd tot vreedzame voorwerpen. We moeten beseffen dat voor het begin van het Duizendjarig Rijk de engelen van God alles uit Zijn koninkrijk zullen verwijderen dat kwaad doet en daarom zullen er in die tijd geen oorlogsmaterieel of -toepassingen aanwezig zijn om omgevormd te worden voor vreedzame doeleinden. Er zullen in het Duizendjarig Rijk nooit gereedschappen of middelen die verband houden met de vernietiging van mensen op de aarde aanwezig zijn.

Deze profetie beschrijft ook dat de naties, of de volken der aarde, samen beraadslagen en elkaar bemoedigen om naar het centrum van licht en waarheid te gaan om daar de wegen van Yahweh te leren. Dat laat zien dat er een goddelijke ingreep heeft plaatsgevonden en dat is dus niet de catastrofale ingreep die verband houdt met de wederkomst van Christus. We kunnen ons niet voorstellen dat de naties van tegenwoordig erkennen dat zij iets van Israël zouden leren. Dit gedeelte openbaart een heel andere toestand in de wereld dan die we vandaag zien bij Israël en de volken. De gezegende staat die hier beschreven wordt, komt niet voort uit een catastrofale straf van God, Die ingrijpt en wraak neemt op allen die Hem niet kennen. Die komt voort uit een tussenkomst van God Die licht geeft en Zichzelf in de eerste plaats aan Israël openbaart en vervolgens aan de volken.

Dit is een profetie die volledig vervuld moet worden voordat de straffen worden opgelegd in verband met de wederkomst van Christus. Als we daar in onze kleine bekrompen systemen van de interpretatie van profetieën geen plaats voor hebben, moeten we die systemen uitbreiden, zodat we ruimte vinden om een juiste plaats voor elke profetie in het Woord Gods te vinden.

Voor hen die de opvatting huldigen dat Christus elk moment kan terugkomen, lijkt de uitbreiding van hun systeem van profetische interpretatie onmogelijk. Dat is echter een misvatting, ondanks het feit dat vele oprechte mensen er heilig in geloven. Elke uitspraak die regelmatig en met grote nadruk wordt gedaan, maakt een goede kans om als absolute waarheid te worden aanvaard, zonder dat men zich afvraagt of die in overeenstemming is met de relevante feiten. De

uitspraak die vaak vanaf veel preekstoelen, boven een opengeslagen Bijbel, wordt gehoord: “Christus komt terug, mogelijk zelfs vandaag,” is daar een voorbeeld van. Dat Jezus Christus persoonlijk zal wederkomen is een Bijbels feit dat door niemand méér wordt geloofd dan door de schrijver. Maar dat Hij misschien vandaag zou kunnen komen, of morgen, of in dit jaar, wordt tegengesproken door honderden feiten in Gods Woord. Zijn komst gaat gepaard met wraak van een dermate drastische aard dat, als deze vandaag zou plaatsvinden in een wereld in duisternis, de heerlijkste voorzeggingen, zoals die zijn opgetekend door de grote en kleine profeten, onmogelijk vervuld kunnen worden. De profetie die we nu overdenken is daar een voorbeeld van.

Er is nog een reden waarom Jesaja 2:1-4 niet kan worden ingedeeld bij het Duizendjarig Rijk, namelijk dat de Geest nadrukkelijk heeft uitgesproken dat deze dingen zullen gebeuren “in het laatste der dagen.” De zinsnede “in het laatste der dagen” doelt op een bepaalde periode die niet dezelfde kan zijn als de duizend jaar. De Hebreeuwse uitdrukking die hier is vertaald met “het laatste der dagen” komt veertien maal voor in het Oude Testament, te weten in Genesis 49:1; Numeri 24:14; Deuteronomium 4:30; 31:29; Jesaja 2:2; Jeremia 23:20; 30:24; 48:47; 49:39; Ezechiël 38:16; Daniël 2:28; 10:14; Hosea 3:5; Micha 4:1.²

De uitdrukking “in het laatste der dagen” komt ook voor in het Nieuwe Testament en als we alle gedeelten onderzoeken, zou je een wel heel onhandige uitlegger zijn als je beweert dat deze uitdrukking te allen tijde betrekking heeft op dezelfde tijd! Hiervan kunnen we echter zeker zijn en met stelligheid spreken: er is geen profetie over iets dat nog moet komen in de laatste dagen die met recht zou kunnen worden gerangschikt onder het Duizendjarig Rijk. De periode die “het laatste der dagen” wordt genoemd in Jesaja 2:2 kan positief worden geïdentificeerd in de Schrift; het is niet de duizend jaar.

Het laatste der dagen

We moeten de werkelijke betekenis van deze belangrijke uitdrukking zien te vinden. Voor ons betekent het woord “laatste” gewoonlijk dat er niets meer na komt of dat er niets meer is. De laatste euro van iemand betekent dat hij, als deze is uitgegeven, geen geld meer heeft. Maar dat kan de betekenis ervan niet zijn in Jesaja 2:2, Handelingen 2:17 of II Timotheüs 3:1. De “laatste dagen” van Handelingen 2:17 komen vóór de Dag des Heren, waarmee het onomstotelijk bewijs is geleverd dat er nog “dagen” zullen volgen op de “laatste dagen.” En je kunt je afvragen of er iemand is die het standpunt huldigt dat de laatste dagen in II Timotheüs 3:1 de laatste dagen van de mensheid zullen zijn. In het Hebreeuws is “laatste” een zelfstandig naamwoord en geen bijvoeglijk naamwoord. Het is erg moeilijk om het als zelfstandig naamwoord in het Nederlands te vertalen. Dit Hebreeuwse woord komt 61 maal voor en is (in de NBG-vertaling van 1951) vertaald met: *einde* 17, *laatst(e)* 12, *toekomst* 8, *ten slotte* 4, *toekomstig(e)* 3, *nakroost* 3, *afloop* 2, *wat overblijft* 2, *wie overblijven* 2, *toekomend(e)* 2, *verloop* 1, *verder(e)* 1, *uiterst(e)* 1, *geringste* 1, *nakomeling* 1, *ergens op uitlopen* 1. Dit laat zien dat dit woord de vertalers flink wat problemen heeft bezorgd. Zij hebben het meer dan enige andere vertaling met ‘einde’ vertaald en dat komt vermoedelijk het dichtst bij een weergave van de betekenis van het Hebreeuws. Het is alsof iemand zou zeggen “ik gaf hem de boodschap, maar ik weet niet wat het einde zal zijn.” Nadat ik zorgvuldig elke plaats waar dit woord en het daarmee overeenkomende Griekse woord in het Nieuwe Testament voorkomt, heb overwogen, vindt deze schrijver dat de gedachte van *uitkomst* of *resultaat* de echte betekenis van dit woord is. Zie Psalm 37:37 waar het is vertaald met ‘einde’ (Statenvertaling) in Spreuken 20:21 met ‘ten slotte’ in Spreuken 24:14 met ‘beloning’ (Statenvertaling) in Spreuken 29:21 met ‘einde’ en in Jeremia 29:11 met ‘toekomst.’ In al deze gevallen is de uitkomst of het resultaat de meest op de voorgrond tredende gedachte van dit woord in deze verzen.

Als we deze waarheden toepassen op Jesaja 2:2 zullen we zien dat het betekent dat de dingen die hier voorzgd zijn, plaatsvinden in “het resultaat, of de uitkomst, van de dagen,” of zoals we zouden kunnen zeggen “de voortvloeiende dagen.” De dagen waaraan hier gerefereerd wordt, zijn alle dagen van Gods handelen met Israël, al de dagen waarin Hij ten behoeve van hen gewerkt heeft, vanaf de roeping van Abraham tot dat moment waarop het heil van God tot de heidenen gezonden is in Handelingen 28:28. De uitkomst, of het resultaat van al die dagen zal de heerlijke toestand zijn die beschreven is in Jesaja 2 en Micha 4. Het is goed om er op dit moment bij stil te staan dat een dag, of dagen, in de Schrift staat voor wat er zich voordoet, de dingen die erin worden gedaan of daarin bestaan. Dat doen we nog steeds als we melden dat “het een goede dag geweest is,” wat inhoudt dat de dingen die zich die dag hebben voorgedaan goed waren. Lees Psalm 78 voor een gedeeltelijke beschrijving van enkele van de dagen van God met Israël. In Jesaja 2 vinden we een profetie over wat de uitkomst of het resultaat zal zijn van de dagen van Gods handelen ten behoeve van Israël. In II Timotheüs 3:1-8 lezen we een profetie die gaat over de uitkomst van de genade die God al

² Meer gedetailleerd onderzoek naar deze teksten kunt u vinden in de brochure *The Last Days* van deze schrijver.

meer dan 1900 jaar aan de mensheid heeft betoond. Zie ook Jesaja 26:10. Deze waarheid zou voor altijd de atheïsten het zwijgen moeten opleggen die er plezier aan beleven te schimpen dat Paulus en Jesaja elkaar botweg tegenspreken als het gaat om het karakter van de laatste dagen. Jesaja spreekt over het resultaat van de dagen van God met Israël en Paulus spreekt over de dagen van God met de mensheid waarin Hij alleen genadig gehandeld heeft. Die zijn niet hetzelfde. De laatste dagen waarover Jesaja heeft gesproken, zijn nog niet begonnen. Met de laatste dagen waarover Paulus sprak, hebben wij op dit moment al te maken. De periode van de laatste dagen waarover gesproken wordt in Jesaja volgt op de periode van de laatste dagen waarover Paulus het had. Paulus toont zijn overeenstemming met Jesaja aan door aan te geven dat in de volgende belangrijke periode God het licht zal aansteken, waardoor de dwaasheid van slechte mensen duidelijk zal worden (II Timotheüs 3:9).

De Dag des Heren

De tijd van “het laatste der dagen” in Jesaja 2 kan aan de hand van de Schrift exact worden bepaald ten opzichte van de perioden die we al eerder aan de orde hebben gesteld. In Handelingen 2:16-20 citeert Petrus een profetie van Joël en vult deze ook aan, waarbij hij zeven bepaalde zaken noemt die zich in de laatste dagen zullen voordoen en hij geeft daarnaast aan, dat deze dingen zullen gebeuren voordat de grote en geduchte Dag des Heren zal aanbreken. Aangezien deze dingen plaats zullen vinden in het laatste der dagen en vóórdát de Dag des Heren aanbreekt, is er maar één conclusie mogelijk: de laatste dagen is een periode die aan de Dag des Heren voorafgaat.

Redenerend op grond van alle waarheid die in de Schrift over de Dag des Heren is geopenbaard, zal u tot de overtuiging leiden dat het om een lange periode gaat, waarvan de laatste week van zeven jaar van Daniël, het Duizendjarig Rijk en de korte tijd deel uitmaken. De nieuwe hemel en aarde zijn daar niet in begrepen, want dat is de Dag van God. De wederkomst van Jezus Christus is een gebeurtenis die plaatsvindt in een vroeg stadium van de Dag des Heren. Hieruit volgt logischerwijs, dat de laatste dagen van Jesaja en Handelingen 2 een tijd betreft, die aan de wederkomst van Christus vooraf zal gaan. Alle gebeurtenissen in relatie tot Israël gedurende het laatste der dagen, zullen zich voltrekken voordat de grote en geduchte Dag des Heren komt. We zien zo dat aanvaarding van het heldere getuigenis van de Schrift ons een andere periode oplevert waaraan we vele profetieën kunnen relateren. Het boek Jesaja staat vol met voorzeggingen over goddelijke zegeningen die vervuld zullen worden voor het aanbreken van het Duizendjarig Rijk. Zelfs een oppervlakkig lezen van Jesaja zal duidelijk maken dat er veel beloften van toekomstige zegeningen zijn en als deze niet vóór de wederkomst van Christus vervuld zouden worden, zal er geen volk meer zijn aan wie zij vervuld zouden kunnen worden. Zij zouden alle zijn weggevaagd door de allesverterende straf die verbonden is aan de wederkomst van Christus op aarde.

We zullen nu stilstaan bij een heel belangrijke profetie in het boek Ezechiël, die zelfs bij de eerste keer lezen laat zien dat deze vervuld moet worden voordat de Heer komt.

Ezechiël 20:33-38

Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid zal Ik over u heersen. Ik zal u voeren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid. Ik zal u brengen naar de woestijn der volken en daar met u in het gericht treden, van aangezicht tot aangezicht. Zoals Ik met uw vaders in het gericht getreden ben in de woestijn van het land Egypte, zo zal Ik ook met u in het gericht treden, luidt het woord van de Here HERE. Ik zal u onder de herdersstaf doen doorgaan en u brengen in de band van het verbond. Ik zal de weerspanningen uit u uitschiften en hen die tegen Mij overtreden hebben; wel zal Ik hen leiden uit het land waarin zij als vreemdelingen vertoeven, maar in het land van Israël zullen zij niet komen. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben.

Dit gedeelte dient u zorgvuldig te lezen totdat u de inhoud ervan beheerst.³ In deze profetie wordt beschreven dat het handelen van God ten behoeve van Israël begint terwijl zij nog verstrooid zijn onder de volken. God openbaart zijn vaste voornemen om over hen te regeren. Zijn heerschappij over hen zal tot stand komen door een sterke hand (grote bekwaamheid), met uitgestrekte arm (machtige en wonderbaarlijke kracht) en met uitgestorte grimmigheid (de straf die wordt voltrokken over hen die zich verzetten of die Zijn bedoelingen in de weg staan). Hij zal ze uit het midden van de volken voeren (hun nationaliteit afnemen) en hen bijeenbrengen uit de landen waarin zij verstrooid zijn (repatriëren). Ook deze inspanningen gaan gepaard met goddelijke bekwaamheid, goddelijke macht en goddelijke wraak. Zij zullen door Hem in “woestijn der volken” worden gebracht (een plaats van afscheiding) en daar zal Hij met hen van aangezicht tot aangezicht in het gericht treden.

³ Aanvullend materiaal over Ezechiël 20 kunt u vinden in *The Word of Truth*, deel 12, nummer 2, pag.31.

Dat houdt niet in dat Hij hen smeekt, maar dat Hij hen elk feit, elke waarheid en elk bewijs inprent dat betrekking heeft op Zijn rechten op hen, zoals een advocaat zijn zaak in de rechtszaal bepleit. Zij die tegen dit werk van genade in opstand komen, worden uitgezuiverd. Dit alles leidt ertoe dat Israël de Heer zal leren kennen en er wordt verklaard dat zij Hem zullen kennen als Yahweh. Zie Ezechiël 20:38,42 en 44.

Het ligt voor de hand dat de daden die hier beschreven zijn, haaks staan op het straffen met eeuwigdurend verderf van hen die God niet kennen. Hier lezen we over God die mensen neemt die Hem niet kennen en Die aan het werk gaat om hun tot die kennis en onderwerping aan Hem te leiden. In II Thessalonicenzen 1:9 lezen we over God die allen die Hem niet kennen verderft. God kan één van beide werken doen, maar niet beide op hetzelfde moment. Deze profetie van Ezechiël moet voorafgaand aan de wederkomst van Christus tot in het kleinste detail vervuld worden. Vervulling ervan nádat Hij teruggekomen is, zal niet mogelijk zijn. Het is duidelijk uit Zijn eigen woorden, dat het de wens van onze God is, dat het aantal dat Hij verderven zal als Jezus Christus komt zo gering mogelijk zal zijn. Dat wordt duidelijk uit het laatste gedeelte dat we zullen overdenken uit het Oude Testament.

Maleachi 4:5-6

Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt. Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban.

Deze uitspraak van Yahweh laat zien dat als Jezus Christus op de aarde komt en er bepaalde omstandigheden zullen zijn, Hij niets anders kan dan de aarde gerechtvaardigd met de ban slaan. Dat is niet wat God wil en om een dergelijke drastische maatregel overbodig te maken, heeft Hij verklaard dat Hij Elia, de profeet, zal sturen voordat de grote en geduchte Dag des Heren komt. Elia zal door God worden gebruikt om een groot geestelijk werk tot stand te brengen. Dat wordt hier beschreven in zeer figuurlijke taal, zoals “het hart van de vaders tot de kinderen te keren en het hart van de kinderen tot hun vaders.” De eerste van deze zinsneden betekent: ze tot onderwerping brengen en de tweede: ze wijsheid te brengen. Het keren van het hart van de vaders tot de kinderen betekent dat de wereldwijze, ervaren en onafhankelijke mensen worden gebracht tot het onderdanige karakter van kinderen. En het hart van de kinderen tot de vaders keren, betekent dat de onderdanige mensen worden gebracht tot de wijsheid van de rechtvaardigen. Zie Mattheüs 18:3 en Lucas 1:17. Dit zal gedaan worden door de profeet Elia zodat de Heer als Hij komt, het niet nodig zal vinden om de aarde met de ban te slaan.

Het is zinloos te beweren dat deze profetie is vervuld door Johannes de Doper.⁴ Johannes heeft zelf verklaard dat hij Elia niet is (Joh. 1:21). Deze profetie spreekt over goddelijke interventie en een genadig werk dat voorafgaat aan de wederkomst van Christus. Als hierna nog iemand koppig of opstandig blijft, zal hij meedogenloos worden gezuiverd van de aarde (Matt. 3:12).

Het Koninkrijk der Hemelen

Als we nadenken over profetieën als deze (en er zijn er nog veel meer) wordt het steeds duidelijker dat de vier perioden die we eerder in deze studie aan de orde hebben gesteld niet voldoende zijn als we het profetisch materiaal willen rangschikken. Er is een andere bepaalde periode nodig en deze periode moet worden gekarakteriseerd door de zegeningen van God. Die periode hoeven we niet zelf te bedenken; hij blijkt al duidelijk uit het Woord van God. Het gaat om de periode en de omstandigheden die in het Oude Testament aangeduid wordt met “het laatste der dagen” maar in het Nieuwe Testament meer als “het koninkrijk der Hemelen.” Die periode wordt gekenmerkt door de regering van de hemelen op aarde. Door Johannes de Doper en de Heer is verkondigd dat deze heerschappij nabij gekomen is. De fundamenten ervan zijn door God in het Oude Testament gelegd en het laatste werk dat hieraan gedaan is, gebeurde door Christus’ dood, opstanding en hemelvaart. Als we deze feiten voor ogen hebben, kan de volgende ordening worden vastgesteld. Een ordening die een ieder, die praktische kennis van Gods Woord heeft en geconfronteerd is met de talloze problemen die zich voordoen als diepgaande studie wordt gemaakt van de profetieën, zal aanspreken. We bouwen voort op het uitgangspunt dat de Hebreeuwse en Griekse woorden die met ‘koninkrijk’ zijn vertaald, de betekenis hebben van *regering*, een feit dat volkomen vaststaat in de Schrift.⁵

⁴ Zie het artikel over *The Coming of Elijah*, Deel 11, nummer 6, pag. 146 van *The Word of Truth*.

⁵ Een studie over *The Word “Kingdom”* kunt u vinden in *The Word of Truth*, Deel 12, nummer 6, pag. 168.

Tijd van het Oude Testament

De geïnspireerde schrijvers, door wie God ons het Oude Testament heeft gegeven, zijn eensgezind in hun getuigenis dat er een dag zal komen waarin God alle satanische invloeden zal overwinnen en Zijn heerschappij op aarde zal vestigen. De eerste uitspraak hierover is “dit zal u de kop vermorzelen” (Genesis 3:15) en de laatste vinden we in Maleachi 4:5,6. Deze geïnspireerde schrijvers, van Mozes tot Maleachi, onderkennen - en wijzen op - de hand van God in menselijke aangelegenheden van die tijd en toch verkondigen ze dat er een tijd zal komen waarin God de aarde en haar bewoners zal regeren, waarbij geen detail buiten beschouwing zal blijven. “Die oorlogen doet ophouden tot het einde der aarde” (Psalm 46:10) is een karakteristieke uitspraak over de tijd die komt. “De HERE heeft zijn troon in de hemel gevestigd, zijn koningschap heerst over alles” (Psalm 103:19) is een volgend heerlijk getuigenis over het karakter en de strekking van deze heerschappij. Als we de boodschap van het Oude Testament over het koninkrijk van God samenvatten, ontdekken we dat er dan sprake is van Zijn heerschappij over de mensheid. “Het Koninkrijk geprofeeteerd” kunnen we overal boven schrijven.

Tijd van de Evangelien

Hiermee wordt de periode van drieëndertig jaar bedoeld waarin onze Heer op aarde was en waarvan de vier evangelien (Mattheüs, Marcus, Lucas en Johannes) de geschiedenis beschrijven. Deze periode begon met de geboorte van Christus en eindigde met Zijn opstanding. Deze tijd kan, in verband met de heerschappij die door de profeten voorspeld is, het best worden aangeduid met “het Koninkrijk aangekondigd.” Dat is voor het eerst gedaan door Johannes de Doper en later door de Here Jezus. Hun eenvoudige verkondiging was: “Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.” Met een overvloed aan andere uitspraken ging onze Heer door met het openbaren van vele details van dit komende koninkrijk en Hij heeft zelfs geheime waarheden geopenbaard die voordien onbekend waren.⁶ Een van de meer belangrijke waarheden die Hij heeft geopenbaard, was dat dit koninkrijk niet zou beginnen met een grote openbare vertoning, maar dat het geleidelijk wordt ontwikkeld, te vergelijken met een zaad dat zich ontwikkelt tot rijp graan. Zie Marcus 4:26-29. Aan de verkondigers van het koninkrijk is opgedragen de positiefste manifestaties te tonen van wat mensen kunnen verwachten onder de weldadige regering van de hemelen. Zij moesten zieken genezen, doden opwekken, melaatsen reinigen en boze geesten uitdrijven. Zie Mattheüs 10:5-8. De Heer heeft verklaard dat enkele van Zijn twaalf discipelen de dood niet zouden smaken, voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in zijn “Koninkrijk” (Mattheüs 16:28, St.Vert.). Dit is niet de persoonlijke komst, want dit wordt gezegd over de komst van Zijn Koninkrijk. Als zelfs maar één van deze mannen in leven zou blijven om het begin van Gods heerschappij op aarde te zien, het stadium dat te vergelijken is met de halm bij groeiend graan, zou deze belofte zijn vervuld. Maar zelfs elf van deze mannen hebben dat tijdens hun leven meegemaakt. Dit is een buitengewoon belangrijke waarheid die vaak over het hoofd wordt gezien en ik vraag de lezer dan ook hier goed acht op te slaan.

De Handelingenperiode

Met de Handelingenperiode wordt bedoeld op de drieëndertig jaar waarvan het boek Handelingen de geschiedenis beschrijft. In verband met het koninkrijk dat voorspeld is in het Oude Testament en dat is verkondigd gedurende de aardse bediening van Christus, kan de Handelingentijd het best worden omschreven als “het Koninkrijk in ontwikkeling.” De heerschappij der hemelen begon op het moment dat Christus is opgestaan uit de dood. Dit is onomwonden bevestigd toen “vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt. En zij gingen uit de graven na zijn opstanding en kwamen in de heilige stad, waar zij aan velen verschenen.” Zie Mattheüs 27:52-53. Alle vreemde gebeurtenissen die hierna plaatsgevonden hebben en beschreven zijn in het boek Handelingen, hebben te maken met het voorbereidende werk dat gedaan moest worden voordat het volgende belangrijke stadium zou aanvangen. Dat stadium zou een duidelijker uitdrukking van het koninkrijk zijn en is te vergelijken met het stadium van de aar bij groeiend graan. Dat is het volgende stadium, waarin God alles zal doen wat nodig is om de overwinning te brengen voor Zijn heerschappij op aarde.

Maar in de menselijke geschiedenis is het nooit duidelijker geweest dan toen, dat er wat is gebeurd. De heerlijke vooruitzichten aan het begin van Handelingen zijn nooit werkelijkheid geworden. Het koninkrijk is niet verder ontwikkeld van het stadium van de “halm” tot de “aar” (Marcus 4:28). Waarom? Wat is er gebeurd? Dat zijn vragen waarop een antwoord vereist is. Er is maar één waarheid die hiervoor een verklaring biedt: Gods bedoelingen met het

⁶ Zie de studies over *The Kingdom of the Heavens*, beginnend in Deel 12, nummer 2 van *The Word of Truth*, en vervolgd in de nummers 3,4,5 and 6.

koninkrijk zijn uitgesteld en zijn nu opgeschort. De gebeurtenis die dat historisch markeert, is Paulus' uitspraak die we vinden in Handelingen 28:28.

Het zij u dan bekend, dat dit heil Gods aan de heidenen gezonden is; die zullen dan ook horen!

De huidige periode

Bij het recht snijden van het Woord der Waarheid bestaat er geen belangrijker onderscheid dan die tussen genade en heerschappij. Deze zaken zijn elkaars exacte tegenpolen. Onder de heerschappij van God ontvangen mensen wat zij verdienen, terwijl onder Gods genade liefde en gunst wordt bewezen aan hen die dat niet verdienen. In de Handelingenperiode zien we zowel genade als heerschappij aan het werk. Beide speelden in die tijd een rol en daarom was geen van beide principes volledig operationeel. Deze principes waren nooit met elkaar in strijd. Waar genade werd betoond, stond heerschappij aan de kant. Waar heerschappij aan het werk was, kwam genade niet in beeld. Dat zien we duidelijk in Corinthe waar genade zijn hand heeft uitgestrekt en enkele van de walgelijkste mensen heeft gered (I Corinthe 6:11), maar de heerschappij heeft ziekte en dood gebracht aan sommige mensen ten gevolge van hun wandel (I Corinthe 11:30). Heerschappij kan een zondaar niet redden en genade kan de boosdoener niet straffen.

De tijd waarin wij nu leven, is de bedeling van Gods genade,⁷ waarin de goddelijke heerschappij niet aan het werk is. De genade die ons in deze tijd redt, brengt ons niet onder de goddelijke heerschappij zoals in de Handelingentijd. Het laat ons geheel onder menselijk bestuur. Het onteert God als we zouden zeggen dat Hij nu de mensheid regeert, omdat we daarmee het menselijk bestuur gelijkstellen aan Gods koninkrijk. Het verheerlijkt God als we zeggen dat op dit moment Zijn bedoelingen met het koninkrijk zijn uitgesteld of opgeschort. Het doel dat God heeft met de huidige bedeling der genade is om eens en voor altijd het genadige van Zijn karakter te tonen en te bewijzen. Dat is een studie op zich en daar kunnen we in deze studie alleen maar kort naar verwijzen.

De grote vraag die nu voor ons ligt, is: "Wat gebeurt hierna?" De bedeling der genade blijft niet eindeloos voortduren. "Wat gebeurt er straks?" Er zal een moment aanbreken waarop God het bewijs van Zijn genade heeft afgerond, maar wat gaat Hij dan doen? Hierop worden talloze antwoorden gegeven, waarvan er tegenwoordig één zo populair is dat we daar kort op in zullen gaan voordat we zullen vertellen wat wij denken dat het juiste antwoord is.

Het systeem van interpretatie van de profetieën, die met recht kan worden aangeduid als het *Darby-Scofield* systeem, gaat ervan uit dat de huidige bedeling tot een rampzalig eind zal komen doordat plotseling alle levende gelovigen van de aarde zullen worden verwijderd. Dat wordt gewoonlijk "de opname" genoemd en het wordt gestaafd door de uitspraak van Paulus in I Thessalonicenzen 4:13-18 aan te halen. Verder wordt verondersteld dat hiermee het begin van de laatste jaarweek van Daniëls 70 jaarweken wordt ingeluid. Jezus Christus zou aan het einde daarvan op aarde komen om het Duizendjarig Vrederijk te vestigen, waarin Hij alle heerlijke profetieën over vrede en zegeningen, die in het Oude en Nieuwe Testament worden gevonden, zal vervullen.

Dat gebeurtenissen als deze in de Schrift voorzeggd zijn, zal door ieder die gelooft in de Bijbel zonder meer worden toegegeven. Maar dat zij in deze volgorde zullen plaatsvinden, of dat deze de eerstvolgende grote gebeurtenissen zullen zijn die plaats gaan vinden, wordt door de schrijver ten stelligste ontkend. Mensen die vasthouden aan deze ideeën weigeren in te zien dat I Thessalonicenzen 4:13-18 een belofte betreft aan "levenden, die achterblijven tot de komst des Heren" en dat het Griekse woord hier *PAROUSIA* is. Als ze dit woord zouden onderzoeken en nagaan wat Mattheüs 24 daarover zegt, zullen zij zien dat de *PAROUSIA* van Christus een gebeurtenis is die plaatsvindt aan het einde van de grote verdrukking en niet aan het begin daarvan. Als dit de juiste volgorde zou zijn, als de eerste grote gebeurtenis het verwijderen van alle levende gelovigen zou zijn, zouden alle mensen die op de aarde zijn achtergebleven, aangemerkt moeten worden als mensen die God niet kennen en het evangelie van Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. En omdat zulke mensen vernietigd zullen worden bij de wederkomst, zal de vervulling van de heerlijkste profetieën van het Oude Testament onmogelijk kunnen plaatsvinden.

In het begin van zijn bediening heeft Dr. C.I. Scofield, de redacteur van de *Scofield Reference Bible*, het probleem dat hierdoor ontstaat onderkend. Hij heeft dat opgelost door te leren dat "tussen de komst van de Heer voor Zijn kerk en de wederkomst op de aarde met Zijn heiligen, het overgrote deel van de mensheid zal worden gered" (*Scofield Correspondence Course*, deel 2, pag. 344, 345.) Deze opvatting werd onderbouwd met Openbaring 7:9-14, maar daar wordt niet het minste bewijs gevonden dat deze ontelbare schare de grote verdrukking is ingegaan als zondaars om daar een paar maanden later weer uit te komen als vrome heiligen. Als de opvatting van Scofield juist zou zijn, zou dat natuurlijk betekenen dat slechts een kleine minderheid van de mensen met eeuwige vernietiging zal worden gestraft

⁷ De brochure van deze schrijver *The Dispensation of the Grace of God* geeft aanvullend materiaal over dit onderwerp.

als de Heer komt. Maar dit idee kan niet juist zijn, omdat het een tegenstrijdigheid in zichzelf is. Als in een tijdspanne van zeven jaar het overgrote deel van de levende mensheid zal worden gered, zou dat betekenen dat de mensheid de grootste geestelijke zegeningen zou ervaren die God ooit over hen heeft gegeven. Hoe kan de grote verdrukking een tijd zijn van ongeëvenaarde ellende, als de mensheid daarin zijn grootste zegeningen ervaart? Bovendien bestaat er geen reden om alle geredde mensen te verwijderen voordat het werk begint waarmee het overgrote deel van de levende mensheid zal worden gered. Deze schrijver zou er in ieder geval graag bij willen blijven om dat heerlijke werk te zien gebeuren!

Omdat deze leer zoveel tegenstrijdigheden in zich had, is het in latere geschriften van Dr. Scofield aangepast en is het niet overgenomen door hen die Scofield overigens in vrijwel elk detail volgen.

Het Koninkrijk gerealiseerd

In antwoord op de vraag wat er zal volgen op de bedeling der genade, is het goed om er in de eerste plaats op te wijzen dat de volgelingen van de Here Jezus in de tijd dat Hij op aarde was, leefden in de overtuiging dat zij spoedig het koninkrijk der Hemelen in de beginfase zouden zien. Zoals eerder opgemerkt, is deze fase te vergelijken met het stadium van de halm bij groeiend graan. Zij verwachtten dat en ze zijn daarin niet teleurgesteld omdat hun hoop werkelijkheid is geworden toen Hij opstond uit de dood. Tien dagen na Zijn hemelvaart was er een openlijke manifestatie waarin de mensen zagen dat de vloek van Babel voor de 120 discipelen was opgeheven, zodat zij vrijuit elke taal van welk volk dan ook konden spreken.

Gedurende de Handelingentijd leefden de volgelingen van de Here Jezus Christus in de zekere verwachting dat het volgende stadium van de heerschappij der hemelen zou aanbreken. Dat stadium zou een meer openlijke realisatie zijn waarin God Zijn macht op zodanige wijze zou laten blijken, dat de volledige overwinning van Zijn heerschappij over deze aarde verzekerd zou zijn. De tijd waarop dit tweede grote stadium zou aanvangen, is met opzet niet gegeven. Zie Handelingen 1:6,7. Wij weten nu dat God nog andere bedoelingen had, die nog nooit aan de mensen waren geopenbaard. De vervulling van dit doel maakte het uitstel van alle doelstellingen betreffende het koninkrijk noodzakelijk.

Het koninkrijk werd niet uitgesteld wegens Israëls afwijzing van de opgestane Christus. Het is uitgesteld opdat God, door middel van een bestuur van genade, de goedgunstigheid van Gods karakter duidelijk zou kunnen maken. Deze uiting zal als een monument bestaan gedurende alle komende eeuwen, zelfs in die tijd waarin geen genade meer betoond zal worden en waarin er sprake zal zijn van absolute heerschappij. Als dat doel bereikt is, zal onze God weer verder gaan met Zijn doelstellingen van het koninkrijk, die opgeschort werden aan het einde van de Handelingenperiode. Dan zal het tweede stadium van het koninkrijk der Hemelen door Hem worden ingeleid. Het betoon van genade in deze tijd eindigt niet in catastrofale straffen die over de mensen worden uitgestort. Ook komt daaraan geen einde door een plotseling verdwijnen van alle gelovigen door de opname, noch door de wederkomst van Jezus Christus. Het zal eindigen doordat God datgene omkeert wat het begin ervan heeft gemarkeerd: het heil Gods zal terugkeren tot Zijn volk Israël.

Het volgende stadium van de heerschappij der Hemelen wordt niet gekenmerkt door de persoonlijke aanwezigheid van Jezus Christus op aarde. Het karakter ervan wordt duidelijk gemaakt in Psalm 103:19.

De HERE heeft zijn troon in de hemel gevestigd, zijn koningschap heerst over alles.

We zien dat het vaak herhaalde cliché dat “er geen koninkrijk kan bestaan totdat de Koning wederkomt,” een valse redenering is als je die onderzoekt tegen het licht van het vers dat hierboven is aangehaald. Iemand die zegt dat er geen koninkrijk kan zijn tenzij de Koning op aarde is, beweert daarmee dat Hij niet in staat is te regeren vanuit de hemelen. De volgende fase in de hemelse heerschappij hangt samen met de Heer die zit aan de rechterhand van de Vader totdat Zijn vijanden zijn gemaakt tot Zijn voetbank. Dat is heel wat anders dan de Heer die komt om Zijn vijanden te vernietigen.

Het karakter van het koninkrijk

Als de heerschappij van God werkelijkheid zal zijn op aarde, zal deze zo verschillen van wat de mens ooit heeft gekend of ervaren onder menselijke heerschappij, dat velen geneigd zijn een aantal van de kenmerken ervan niet te geloven als zij daarop gewezen worden. Menselijke heerschappij is beperkt tot menselijke bekwaamheden, terwijl de hemelse heerschappij zo onbeperkt is als de almacht van God. We kunnen veel dingen uit Gods Woord leren die werkelijkheid worden als God de aarde regeert. We zullen bij een aantal hiervan stilstaan in een aantal genummerde paragrafen, waarbij sommige dingen worden herhaald om een volledig beeld te kunnen presenteren.

1. Het is Gods huidige doel om het genadige van Zijn karakter te laten blijken; als dat doel is bereikt, zal Hij daarmee stoppen. Zijn huidige genade zal als een gedenkteken blijven staan in de komende eeuwen, als trofeeën van Zijn genade, en de heerlijkheid van Zijn genade in het hele universum verkondigen. Als Zijn huidige doel is bereikt, zal Hij verder gaan met Zijn plan ten aanzien van het koninkrijk. Dan zal het heil Gods terugkeren tot Zijn volk Israël, waarmee de belangrijke uitspraak van Handelingen 28:28 wordt omgekeerd. Dat zal Israël weer in direct contact brengen met Gods kanaal van zegeningen, de Here Jezus Christus. Yahweh, de grote Herder van Israël, zal opnieuw te midden van Zijn volk zijn. Zie Ezechiël 34:12.

2. Door dit kanaal zal de Geest worden uitgestort over Israël, waarmee een einde komt aan de lange tijd waarin dit volk afgezonderd is van God en waardoor het volk zal komen onder de volle verantwoording van licht en waarheid. Jesaja 32:13-18; 29:18,24.

3. God zal hen op wonderbare wijze uit alle volken leiden en ze verzamelen uit alle landen waarin zij nu zijn verstrooid. Ezechiël 20:34. Hij zal elke relevante waarheid in hun hart leggen. Hij zal hen van aangezicht tot aangezicht richten, dat wil zeggen zonder gebruik te maken van menselijke middelen. Ezechiël 20:35,36. Een ieder die in opstand komt tegen dit werk, zal verwijderd worden uit Israël. Ezechiël 20:38. Dat is het proces waarmee Hij Zijn dorsvloer geheel zal zuiveren. Mattheüs 3:12.

4. Het licht waarop zij lang gewacht hebben, komt tot hen. De heerlijkheid van de Heer gaat over hen op. Andere volken worden daardoor aangetrokken en worden door hun licht gezegend. Jesaja 60:1-3. Zij zullen hun tempel op de oude plaats herbouwen en die zal een gebedshuis voor alle volkeren worden. Jesaja 56:7; 60:10. Alle vuil zal worden verwijderd. Jesaja 1:25. Zij zullen al zijn afschuwelijkheden en al zijn gruwelen daaruit verwijderen. Ezechiël 11:17.

5. God zal van Zijn Geest op alle vlees uitstorten. Joël 2:28; Handelingen 2:17. De wereld (de mensheid) wordt overtuigd (verlicht) ten aanzien van zonde, gerechtigheid en oordeel.⁸ Johannes 16:7-11. Alle mensen worden tot Christus getrokken. Hiermee wordt de mensheid geconfronteerd met de grootste verantwoordelijkheid waar het menselijk ras ooit mee te maken heeft gehad. Door deze daden van God wordt elk mens op aarde volledig verantwoordelijk en aansprakelijk tegenover het door God gegeven licht en de waarheid. Het gevolg zal zijn, dat een overweldigende meerderheid van de mensheid zich zal onderwerpen aan Jezus Christus. Mensen die zich verzetten, zullen uit de mensheid worden verwijderd.

6. De oordelen van God (Zijn rechtvaardige orde) zullen op aarde worden gevestigd. De inwoners van de aarde zullen gerechtigheid leren. Jesaja 26:9; 29:18,24.⁹

7. Onder Gods heerschappij door middel van de hemelen zullen steeds meer rechtvaardige doden in hun eigen volgorde opstaan. Johannes 6:39,40,44; I Corinthe 15:23. De gelovigen van de tegenwoordige roeping van God zullen hun heerlijke erfdeel binnengaan als de Here Jezus de levenden en de doden richt (ze op hun juiste plaats zet). II Timotheüs 4:1.

8. Er zal opnieuw een lange levensduur bestaan. De dood in Adam zal overwonnen zijn. Fysieke gezondheid zal het deel zijn van een ieder onder de heerschappij der hemelen. Psalm 118:17; Mattheüs 8:17; Johannes 14:19.

9. Het koninkrijk der Hemelen dat aan het Duizendjarig Rijk voorafgaat zal niet van korte duur zijn. De zegeningen die er voor Israël zullen zijn, zullen zich gedurende vele generaties voortzetten. Ezechiël 28:25,26; 37:25. De studies van deze schrijver hebben hem ervan overtuigd dat het volgende belangrijke stadium van het koninkrijk der Hemelen niet korter dan 500 jaar kan duren. Het kan zelfs veel langer zijn. De ontwikkeling van het koninkrijk vindt in fasen plaats. De wegen van God worden onderwezen aan de mensen. Jezus Christus zal niet tekort schieten, noch ontmoedigd worden, tot Hij op aarde recht en gerechtigheid gebracht zal hebben. Jesaja 42:1-4.

10. Onder de heerschappij der hemelen zal de Heilige Geest optreden als een effectieve weerhouder van het kwaad en wel zodanig, dat de stroom van de zonde gestopt zal worden. Maar opdat de mensen volkomen op de proef gesteld zullen worden, zal deze beperking na verloop van tijd afnemen en worden verwijderd. Dat zal geen gevolgen hebben voor verreweg het grootste deel van de mensen, omdat zij gerechtigheid hebben leren kennen, maar hiermee zal worden aangetoond dat sommigen zich door deze beperking hebben ingehouden en niet op grond van hun karakter. Zij zullen openlijk in opstand komen tegen het koninkrijk. II Thessalonicenzen 2.

⁸ Over deze waarheid gaan talrijke studies. Zie *The Word of Truth*, Deel 11, nummer 5, pag. 112; Deel 11, nummer 6, pag. 141; Deel 12, nummer 4, pag. 1.

⁹ Zie de studie *God's Judgments, The Word of Truth*, Deel 12, nummer 1, pag. 4.

De Opstand tegen het koninkrijk

Hierover wordt in talloze teksten gesproken. In Psalm 2 spannen de volken met elkaar samen tegen Yahweh en Zijn gezalfde. Ze sporen elkaar aan om in opstand te komen, om de boeien te verbreken en de touwen af te werpen die Hij ze omgedaan heeft. Aangezien God tegenwoordig alle volken toestaat om naar hun eigen wegen te wandelen, hebben zij geen boeien of touwen. Deze Psalm spreekt over een opstand die plaatsvindt nadat God heeft ingegrepen en de mensen en volken Zijn orde heeft opgelegd. Als zij onrustig beginnen te worden onder deze beperkingen en plannen beramen om in opstand te komen, worden zij openlijk gewaarschuwd om dergelijke stappen niet te nemen en dat de vergelding zeker en snel zal komen.

Toen de Heer in Mattheüs 24 om het teken van Zijn komst (parousia) werd gevraagd, sprak hij over de opkomst van valse profeten, oorlogen, hongersnoden, pestilentiën en aardbevingen. Deze zullen het begin der weeën aangeven. Het is niet meer dan logisch te vragen op welke manier deze dingen van enig belang kunnen zijn, aangezien het gaat om ervaringen die de mensheid steeds weer heeft gehad vanaf het moment dat deze woorden zijn uitgesproken. Hoe kunnen deze gebeurtenissen het begin der weeën aanduiden aan een wereld die nooit vrij is geweest van weeën? Maar als deze dingen zich gedurende vele eeuwen niet meer voor hebben gedaan (en dat zal gebeuren) zal het feit dat ze opnieuw verschijnen buitengewoon veelbetekenend zijn. In II Thessalonicenzen 2 lezen we dat de Dag des Heren niet zal komen voordat er eerst sprake is van afvalligheid. Deze woorden gaan over mensen die plotseling in een andere positie verkeren dan tot op dat moment. Dat houdt verband met, en wordt verklaard door, Psalm 2. Er is tegenwoordig geen sprake van afval in de ware zin des woords. Er kan niet worden beweerd dat het merendeel van de mensen die in deze tijd geen relatie hebben met God, dat ooit wel hebben gehad. Er zal afval zijn aan het einde van het koninkrijk der Hemelen. Daarin zullen mensen die zich onderworpen hadden aan Gods regering gaan rebelleren. Deze afval zal direct gevolgd worden door de komst van de Heer, Die de opstand tegen Zijn koninkrijk zal neerslaan. Zij die vrijwillig deelgenomen hebben aan die opstand, zullen worden gestraft met eeuwigdurend verderf van de aanwezigheid van de Heer.

Een sleutel tot de Schrift

De wereld wacht nog steeds op de heerlijke gevolgen van het verlossingswerk van Christus. De wederkomst zal niet eerder plaatsvinden dan wanneer de mensheid als geheel de voordelen heeft ervaren van wat bereikt is door de eerste komst van Christus. De heerlijke zegeningen die er zouden komen voor de mensheid door Zijn zelfvernedering en offerande zijn nog nooit werkelijkheid geworden. Erkenning dat deze zegeningen zullen komen en dat dit het volgende is op het programma van Gods te bereiken doelstellingen, is de ware sleutel tot de Oud- en Nieuwtestamentische profetieën. De waarheid dat de wereld een lange periode van vrede, gerechtigheid en zegen zal ervaren als gevolg van Gods ingrijpen in deze wereld, voordat de wederkomst van Christus plaatsvindt, verklaart veel lastige teksten in de Schrift en zorgt ervoor dat deze gaan schitteren met een nieuwe heerlijkheid. Deze schrijver vindt dat hij de studenten van het Woord een echte dienst kan bewijzen door erop te wijzen dat sommige delen van het Nieuwe Testament door God vooral met het oog op de mensen in de toekomst zijn gegeven en dat deze niet van toepassing zijn op de huidige bedeling der genade.

Neem bijvoorbeeld Hebrëeën 6:4-6. Lees dat gedeelte in het licht van de waarheid die in deze brochure is gepresenteerd. Dit gedeelte kan alleen van toepassing zijn op een tijd waarin de mensen verlicht zijn geweest, van de hemelse gave genoten hebben en deelgenoten zijn geweest van de Heilige Geest, van het goede Woord van God hebben genoten en van de krachten van de toekomstige wereld. Onder de genade zouden deze feiten, als ze werkelijkheid zijn, een onverbrekelijke en onveranderlijke relatie tussen God en de mens betekenen. Maar onder de hemelse heerschappij kunnen zegeningen, zoals hier beschreven, aan mensen worden gegeven zonder dat een dergelijke relatie bestaat. Het feit dat deze zegeningen aan mensen zullen worden gegeven, maakt hen zodanig aansprakelijk dat, als zij afvallen, het niet mogelijk is ze opnieuw tot bekering te brengen.

Ook Hebrëeën 10:26-29 hoort bij die komende dag waarin de mensen van God de kennis der waarheid hebben ontvangen. Als zij daarna bewust zondigen, blijft er geen offer voor de zonde meer over. Het enige uitzicht dat zij dan hebben is “de felheid van een vuur, dat de wederspannigen zal verteren.” Hierin zien we dat deze waarheid het niet alleen mogelijk maakt profetisch materiaal te rangschikken, maar ook om een eerlijke uitleg te geven aan vele teksten die tot nu toe zeer duister zijn gebleven. Er is in de uitleg van de Schrift de grootst mogelijke verwarring ontstaan, veroorzaakt door van het koninkrijk der Hemelen en het Duizendjarig Rijk een en hetzelfde te maken.¹⁰ Hiermee verdwijnt het koninkrijk helemaal, hoewel sommige waarheden gehandhaafd blijven, door een verkeerde scheiding

¹⁰ Zie de brochure *Thirty-five Contrasts Between the Kingdom of the Heavens and the Millennium*, van Otis Q. Sellers.

tussen de huidige tijd, de grote verdrukking en het Duizendjarig Rijk. Hiermee wordt het ware karakter van alle drie deze perioden gewijzigd. Genade is niet langer genade, de verdrukking is een mengeling geworden van kwelling en zegening en het Duizendjarig Rijk is noch rechtvaardig, noch onrechtvaardig. Deze manier van rangschikken van profetisch materiaal is funest voor veel van de waarheid. Het koppelt profetieën aan perioden waarin ze niet thuishoren en de boodschap ervan wordt geherinterpreteerd om het alsnog te laten passen. Er kan niet anders dan verwarring ontstaan als we geen onderscheid maken tussen de tijd waarin de zetel van de heerschappij in de hemelen is en de tijd die daarop volgt, waarin de zetel van de heerschappij op aarde zal zijn. In de volgende grote bedeling van God zal de regeringszetel in de hemelen zijn. Dat wordt duidelijk getoond in Psalm 103:19

De HERE heeft zijn troon in de hemel gevestigd, zijn koningschap heerst over alles.

De dag zal aanbreken waarop Gods regering zich zal uitstrekken en de aarde zal terugvorderen en tot onderwerping aan Christus zal brengen. Als Zijn licht gaat schijnen, zal de duisternis moeten wijken. Dwalingen zullen moeten buigen voor de waarheid. Zonde zal plaats moeten maken voor gerechtigheid. Ziekte zal worden vervangen door gezondheid. Menselijke overheid zal plaatsmaken voor de hemelse regering. Mensen moeten zich onderwerpen aan God. De dag des mensen zal worden vervangen door de Dag van Christus. Dan zal Hij de arbeid Zijner ziel zien, en verzadigd worden. Moge God deze dag spoedig doen aanbreken.